

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 września 2016 r.

Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy w Warszawie, IV Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Sylwia Słowiok-Janus

Protokolant: Agata Chruścińska

bez udziału Prokuratora – zawiadomionego wokandą

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 15 września 2016 roku

(...) W. syna E. i I. zd. W., urodzonego (...) w W.

oskarżonego o to, że:

w dniu 28 lipca 2016 roku w W., umyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa określone w art. 45 ust. 1 Prawa Ruchu Drogowego w ten sposób, że kierował samochodem marki O. (...) nr rej (...) w ruchu lądowym po drodze publicznej będąc w stanie nietrzeźwości – I badanie wynik – 0,28 mg/l, II badanie wynik – 0,27 mg/l, III badanie wynik – 0,27 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu,

to jest o czyn z art. 178a § 1 kk.

orzeka

1. Na podstawie art. 66 § 1 § 2 k i art. 67 § 1 kk postępowanie karne wobec oskarżonego Z. W. warunkowo umarza na okres próby 2 (dwóch) lat
2. Na podstawie art. 67 § 3 kk i art. 39 pkt 3 kk i art. 43 § 1 kk orzeka wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 1 (jednego) roku
3. Na podstawie art. 63 § 3 kk na poczet orzeczonego wobec oskarżonego zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych zalicza oskarżonemu okres rzeczywistego zatrzymania prawa jazdy od dnia 04 sierpnia 2016r. do dnia 15 września 2016r.
4. Zasadza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w kwocie 160 (stu sześćdziesięciu) złotych, w tym opłatę w wysokości 100 (stu złotych)

Sygn. akt IVK 898/16

UZASADNIENIE

Na podstawie całokształtu materiału dowodowego ujawnionego na rozprawie Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 28 lipca 2016 r. Z. W. prowadził samochód osobowy marki O. (...) o numerze rejestracyjnym (...) po ulicy (...) w W.. Około godziny 05.20, przy ul. (...), został zatrzymany przez pełniącego w tym dniu służbę funkcjonariusza policji Wydziału (...) Komendy Stołecznej Policji J. R. do kontroli drogowej. W toku kontroli dokonano badania stanu trzeźwości Z. W. za pomocą urządzenia kontrolno-pomiarowego do oznaczania alkoholu w wydychanym powietrzu typu (...). Badanie to, przeprowadzone o godz. 05.24, dało wynik 0,28 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, o godz. 05.41 dało wynik 0,27 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu i o godz. 05.43 dało wynik 0,27 mg/l alkoholu

w wydychanym powietrzu. Wobec tego, Z. W. został przewieziony do Komisariatu Policji (...) w celu przeprowadzenia badania stanu trzeźwości przy użyciu urządzenia stacjonarnego typu (...). Badanie to, przeprowadzone o godz. 06.09, dało wynik 0,22 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, o godz. 06.11 dało wynik 0,21 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu i o godz. 06.30 dało wynik 0,20 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu. Z. W. nie był wcześniej karany sądownie.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie następujących dowodów: wyjaśnień oskarżonego (k.15), zeznań świadka J. R. (k. 9v), protokołu użycia urządzeń kontrolno-pomiarowych do ilościowego oznaczenia alkoholu w wydychanym powietrzu wraz ze świadectwem wzorcowania (k. 2-5), danych o karalności (k.13, k. 39-40).

Z. W. – obecnie lat 57, żonaty, ojciec 1 dziecka, z zawodu mechanik lotniczy, pracujący w (...) Sp z o.o. w W. z dochodem miesięcznym 5400 zł brutto, mający na utrzymaniu żonę i dziecko, nie leczony psychiatrycznie ani odwykowo, nie uzależniony od narkotyków i alkoholu.

Z. W. w postępowaniu przygotowawczym przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i wyjaśnił, że w dniu 27 lipca 2016r. po godzinie 16.00 zaczął spożywać alkohol w postaci 4 butelek półlitrowych piwa łącznie. Następnego dnia rano na godz. 9.00 musiał udać się do pracy i nie podejrzewał, że znajduje się pod wpływem alkoholu. Zaprzeczył aby kiedykolwiek prowadził samochód pod wpływem alkoholu (k. 15).

Sąd zważył, co następuje:

Wyjaśnienia oskarżonego wraz z pozostałymi dowodami ujawnionymi na rozprawie Sąd ocenił w oparciu o reguły art. 7 k.p.k. zgodnie, z którymi Sąd ocenia dowody swobodnie, z uwzględnieniem zasad prawidłowego rozumowania, jak i wskazań wiedzy oraz doświadczenia życiowego.

W ocenie Sądu wyjaśnienia oskarżonego zasługują na wiarę, albowiem znajdują potwierdzenie w zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym. Dowody w postaci zeznań świadka J. R., protokołu badania urządzeniem typu (...) i (...) nie pozostawiają wątpliwości, iż oskarżony prowadził pojazd mechaniczny znajdując się w stanie nietrzeźwości.

Sąd przyznał walor wiarygodności zeznaniom świadka J. R. (k.9v). Zeznania te obejmują opis dokonanej przez świadka w dniu 28 lipca 2016 r. kontroli drogowej pojazdu, którym poruszał się oskarżony, jak również opis przebiegu czynności podjętych w następstwie tego faktu. Świadek wskazał, iż zatrzymał do kontroli drogowej poruszający się ulicą (...) w W. samochód marki O. (...), którego kierowcą okazał się być Z. W.. Podał, iż przy pomocy urządzenia typu(...) zbadano stan trzeźwości Z. W.. Badanie przeprowadzone o godz. 05.24, dało wynik 0,28 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, o godz. 05.41 dało wynik 0,27 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu i o godz. 05.43 dało wynik 0,27 mg/l dało wynik alkoholu w wydychanym powietrzu. Następnie przewieziono Z. W., gdzie ponownie poddano go badaniu przy użyciu urządzenia stacjonarnego typu (...). Badanie to, przeprowadzone o godz. 06.09, dało wynik 0,22 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, o godz. 06.11 dało wynik 0,21 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu i o godz. 06.30 dało wynik 0,20 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadka J. R., albowiem brak jest jakichkolwiek przesłanek, aby je podważyć. Były to zeznania funkcjonariusza policji, w żaden sposób niezainteresowanego tokiem sprawy, a wypełniającego jedynie swoje służbowe obowiązki. Jego relacja była spójna, konsekwentna i logiczna. Przebieg zdarzeń przedstawił w chronologicznym porządku. Ponadto należy podnieść, że złożone przez J. R. zeznania w pełni korelują z innymi zgromadzonymi w sprawie dowodami, tj. protokołami użycia urządzenia kontrolno-pomiarowego do oznaczenia alkoholu wydychanym powietrzu.

Oceniając pozostały materiał dowodowy Sąd uznał za wiarygodne protokoły użycia urządzeń kontrolno-pomiarowych do ilościowego oznaczenia alkoholu w wydychanym powietrzu (k. 2 i k.4). W ocenie Sądu protokoły te sporządzone zostały fachowo i rzetelnie przez uprawnione podmioty. Protokoły te nie noszą śladów ingerencji w ich treść, nie zostały zakwestionowane przez Sąd oraz strony procesu karnego, a czynności procesowe nimi objęte zostały przeprowadzone i udokumentowane zgodnie z właściwymi przepisami. Odnośnie dowodów dokumentarnych w postaci: świadectwa

wzorcowania (k. 3 k i. 5), danych o karalności (k.13, k. 39-40) należy stwierdzić, iż Sąd nie widział podstaw, aby odmówić im waloru wiarygodności. Nie ujawniły się bowiem okoliczności wskazujące na ich nieautentyczność lub niezgodność z rzeczywistym stanem rzeczy, korzystają z domniemania prawdziwości zawartych w nich oświadczeń i nie zostały zakwestionowane przez żadną ze stron.

Analiza tak ustalonego stanu faktycznego prowadzi do wniosku, że oskarżony Z. W. swoim zachowaniem wypełnił znamiona przestępstwa określonego w art. 178a § 1 k. k.

Określony powyżej czyn polega na prowadzeniu pojazdu mechanicznego w ruchu lądowym, wodnym bądź powietrznym przez osobę znajdującą się w stanie nietrzeźwości bądź pod wpływem środka odurzającego.

Nie ulega wątpliwości, że w dniu 28 lipca 2016r. Z. W. prowadził pojazd mechaniczny znajdując się w stanie nietrzeźwości. Pojazdem mechanicznym jest każdy pojazd wyposażony i poruszany za pomocą silnika, zaś prowadzenie pojazdu mechanicznego oznacza zgodne z jego konstrukcją wprowadzenie w ruch, kierowanie nim, nadawanie prędkości i hamowanie. Definicję stanu nietrzeźwości zawiera art. 115 § 16 k.k., a stan ten zachodzi, gdy zawartość alkoholu we krwi przekracza 0,5 promila albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość lub gdy zawartość alkoholu w 1 dm³ wydychanego powietrza przekracza 0,25 mg albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość. Zeznania świadka J. R. wskazują, że to właśnie oskarżony kierował samochodem osobowym (tj. pojazdem mechanicznym) po ul. (...) w W., a zatem w ruchu lądowym. Jak wynika natomiast protokołu z urządzenia kontrolno-pomiarowego do ilościowego oznaczenia alkoholu w wydychanym powietrzu użycia zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu wynosiła 0,28 mg/l u oskarżonego tuż po jego zatrzymaniu, a zatem przewyższała wartość przewidzianą w art. 115 § 16 pkt 1 k.k.

W przedmiotowej sprawie wina Z. W. nie budzi wątpliwości, gdyż jest on osobą dorosłą, poczytalną i musiał zdawać sobie sprawę, że dokonuje czynu bezprawnego oraz, że nie zachodzi żadna okoliczność uzasadniająca uwolnienie go od odpowiedzialności karnej. Oczywistym jest, że przy każdym stężeniu alkoholu powyżej 0 mg/l skutki działania są z całą pewnością już odczuwalne dla danej osoby. Oskarżony zatem nie mógł być zaskoczony tym, iż znajduje się w stanie nietrzeźwości. Zdaniem Sądu oskarżony miał więc pełną świadomość tego, iż znajduje się w stanie nietrzeźwości i nie powinien prowadzić samochodu w tym stanie. Popęłił zatem zarzucane mu przestępstwo z zamiarem umyślnym.

Nie mniej jednak w ocenie Sądu zarówno stopień winy jak i społecznej szkodliwości czynu popełnionego przez oskarżonego nie są znaczne. Odnosząc się do powyższego podnieść należy, że przestępstwa przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji bardzo często w sposób bezpośredni zagrażają najwyższemu dobru chronionemu prawem, tj. zdrowiu i życiu ludzkiemu. Oceniając jednak stopień zagrożenia tego dobra w niniejszej sprawie Sąd miał na uwadze sposób i okoliczności popełnienia czynu przez oskarżonego. Tu podnieść, iż oskarżony jechał w godzinach bardzo wczesno rannych tj. koło godz. 5.00. O tej porze ilość uczestników ruchu drogowego jest niewielka. Nie mniej jednak oskarżony kierował pojazdem mechanicznym w miejscu, gdzie zwykle natężenie ruchu jest duże- ul. (...). Nie bez znaczenia jest też fakt, że oskarżony kierował pojazdem będąc w stanie nietrzeźwości w okresie wakacyjnym kiedy ruch jest znacznie mniejszy niż w roku szkolnym. Zatem mając na uwadze zarówno porę jak i ulicę, po której oskarżony prowadził pojazd a także okres wakacyjny stwierdzić należy, że oskarżony swoim zachowaniem nie stworzył poważnego zagrożenia dla bezpieczeństwa komunikacji, właśnie z uwagi na mały ruch. Za powyższym przemawia fakt, że stwierdzony u oskarżonego stan nietrzeźwości w nieznacznym zakresie przekraczał ustawowy próg i stan ten miał tendencje malejącą. Sutkiem czego poziom alkoholu w wydychanym powietrzu u oskarżonego po pół godzinie od pierwszego pomiaru wynosił zaledwie 0,20 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu. Powyższe świadczy o niewielkiej wadze naruszonych przez oskarżonego obowiązków. Co istotne oskarżony nie był dotychczas karany za popełnienie jakiegokolwiek przestępstwa a czyn mu przypisany zagrożony jest karą do 3 lat pozbawienia wolności.

Mając na uwadze wszystkie wskazane i omówione wyżej okoliczności Sąd warunkowo umorzył wobec oskarżonego postępowanie na okres 2 lat.

W razie warunkowego umorzenia postępowania stosownie do treści art. 67 § 3 kk Sąd może orzec wobec oskarżonego świadczenie pieniężne lub zakaz prowadzenia pojazdów do lat 2. Mając na uwadze fakt, że oskarżony naruszył

zasady ruchu drogowego i stał się zagrożeniem dla innych uczestników ruchu drogowego w ocenie Sądu zasadnym było orzeczenie wobec oskarżonego zakazu prowadzenia pojazdów aniżeli świadczenia pieniężnego. Przy ustalaniu okresu środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych sąd miał na uwadze przede wszystkim stopień i rodzaj naruszonych zasad przez oskarżonego oraz konsekwencje naruszenia tych zasad, co zostało szczegółowo omówione wyżej. Z tych wszystkich względów oraz kierując się dobrem innych uczestników ruchu wystarczającym było orzeczenie wobec oskarżonego zakazu na okres 1 roku celem wyeliminowania oskarżonego z ruchu przez ten okres czasu. Nadto Sąd kierując się dyspozycją przepisu art. 63 § 3 k.k. na poczet orzeczonego środka karnego zaliczył oskarżonemu okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 04 sierpnia 2016 r. do dnia 15 września 2016r.

Na podstawie art. 627 k.p.k. Sąd obciążył Z. W. kosztami postępowania w kwocie 160 złotych uznając, iż będzie on w stanie je ponieść. Należy bowiem wskazać, że oskarżony posiada stałe zatrudnienie i otrzymuje dość wysokie wynagrodzenie mając na utrzymaniu tylko 2 osoby.

Mając powyższe na uwadze Sąd orzekł jak w wyroku.